

Vihtanevan suokasvillisuus selvitys

Vihtaneva kuuluu kansallisen suo- ja turvestrategian mukaisessa luonnontilaisuusluokituksessa luokkaan 2, sillä valtaosa suosta on ojittamatta, mutta suon reunaojitukset estävät vesien luontaisen valumisen mineraalimailta suolle. Suon itäosassa ojat ovat laajalti umpeenkasvaneet. Umpeenkasvaneiden ojien saroissa suoluonto on luonnontilaisen kaltaista. Suon ojittamattoman osan kasvillisuus on luonnontilassa ja nevapinnat ovat valtaosin hyväkuntoiset, joskin ojien lähellä esiintyy voimakasta kuivumista etenkin suon länsiosassa. Suo on keskiravinteinen ja saa ravinteita valumavesien mukana suon eteläpuolisilta mineraalimailta. Suon eteläosassa on hyväkuntoisia ojia, jotka ovat tyrehdyttäneet vesien valumista mineraalimailta suolle. Suo on ennallistettavissa tukkimalla suon eteläosan ojia, jolloin luontainen yhteys mineraalimaihien palautuisi.

Suon kasvillisuus selvitettiin 20.–21.7.2011. Kasvillisuus selvityksen yhteydessä tehdyt lintuhavainnot kirjattiin ylös. Vihtaneva edustaa suoyhdistymätyyppiä rimpinen keskiboreaalin aapasuo, joka on Suomen luontotyyppien uhanalaisarvion (Raunio ym. 2008) mukaan sekä valtakunnallisesti että alueellisesti uhanalainen suoyhdistymätyyppi. Mesotrofinen rimpinevaräme (MeRiNR) on suolla vallitseva suotyyppi. Rimpinevarämeellä kasvavat mm. valtakunnallisesti uhanalainen suopunakämmekä sekä alueellisesti uhanalaiset ruskopiirtoheinä ja rimpivihvilä. Myös silmälläpidettävä hetekinnassammal kasvaa suolla. Rimpipinnat ovat ruopparimpiä, ja paikoin esiintyy laajahkoja vesipintoja. Suon länsiosassa kasvaa mesotrofista ruopparimpinevaa (MeRuRiN) sekä *Sphagnum*-rimpinevaa (SphRiN). Suolla olevien pienten metsäsaarekkeiden reunoilla kasvaa isovarapurämettä. Suon luoteisosassa mineraalimaan reunalla on pienialainen laikku lettonevarämettä (LNR), jossa suopunakämmekä kasvaa runsaana. Muita lettonevarämeellä kasvavia meso-eutrofian ilmentäjiä ovat siniheinä, kataja, metsätähti, heterahkasammal ja lettorahkasammal. Lettonevarämettä esiintyy ojikkoasteella suon koillisosassa, jossa kasvaa lisäksi mm. mesotrofista sarakorpea (MeSK). Vihtasaaren pohjoispuolella kasvaa lähteistä ruoho- ja heinäkorpea. Suon koillisosasta alkava pieni puro on suon alueella luonnontilassa.

Suolla esiintyvä ruoho- ja heinäkorpi on valtakunnallisesti uhanalainen ja sarakorpi alueellisesti uhanalainen suotyyppi. Rimpinevat ja rimpinevarämet sekä isovarapurämet ovat alueellisesti silmälläpidettäviä suotyyppisiä. Vihtanevalla tavatut liro (*Tringa glareola*) ja pikkukuovi (*Numenius phaeopus*) ovat alueellisesti uhanalaisia ja teeri (*Tetrao tetrix*) ja niittykirvinen (*Anthus pratensis*) silmälläpidettäviä lintulajeja.

Vihtaniemi ja Vihtasaari kohoavat suon maisemasta jylhinä. Myös suolla olevat pienet saarekkeet ja kelokot elävöittävät suon maisemaa. Selvitysalueen pohjoisosassa on kaksi maisemallisesti merkittävää rantavallia. Suon eteläosan nevaräme muuttumalla oli kesällä 2011 runsaasti hillaa, ja paikalla oli myös joitakin marjastajia. Suolla on myös retkeilykäyttöä: Vihtasaarella on Metsähallituksen autiotupa ja saaresta johtaa pitkospuut Vihtaniemeen.

Liitteet:

Liite 1. Vihtanevan selvitysalueen kartta

Liite 1. Vihtanevan selvitysalueen kartta